

[Anne Grete Holmsgård]

ling måske bliver nødt til at lukke, idet der ikke er særlig store chancer for, at ret mange af de nuværende beskæftigede på værftet eller hos underleverandørerne vil være i stand til at få et arbejde igen, medmindre de ligefrem skal flytte fra Helsingørområdet.

Jeg mener ikke, det er pragtfuldt, hvis man skal give et mindre tilskud for at få placeret ordrene på nogle bestemte værfter, men jeg mener, der er så vigtige hensyn at tage til beskæftigelsen i denne situation, at det er ret oplagt, at man må vælge af politiske årsager og af beskæftigelsesmæssige årsager at placere de to ordrer i henholdsvis Helsingør og Nakskov.

Det, jeg kan få ud af det, regeringen har sagt – den har ikke sagt det helt åbent – er, at man i virkeligheden ønsker at lade den fri liberalisme rense ud i værfterne, og det kommer formentlig først til at gå ud over Helsingør Værft. Jeg tror heller ikke på, at Helsingør Værft var garanteret overlevelse i mange år fremover, selv om man placerer en ordre dér, men jeg mener, at det giver nogle muligheder for, at værftet kan overleve. I det øjeblik man ikke vil placere ordren dér, er det i hvert tilfælde helt sikkert, at så lukker nybygningsafdelingen.

Jeg vil gerne for tredje gang gentage mit spørgsmål til ministeren: hvis nybygningsafdelingen på Helsingør Værft lukker – og det er hele livsnerven i værftet – hvad har regeringen så tænkt sig at tage af initiativer for at sikre beskæftigelsen for de nuværende ansatte på Helsingør Værft og de ansatte hos de underleverandører, som også vil blive hårdt ramt af en lukning af nybygningsafdelingen? Hvad er det, man havde tænkt sig af initiativer? Er det eneste initiativ, man havde tænkt sig at tage, at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse og så i øvrigt læne sig tilbage og forsøge at bilde os alle sammen ind, at vi er inde i et mægtigt opsving, i hvert tilfælde lige i starten af det, om bare 2 år går det pragtfuldt, og så er der ingen, der overhovedet behøver at tage sig af, at der bliver 2.000, 4.000, måske flere, arbejdsløse ekstra i Helsingør foruden dem, der kommer til i Nakskov.

Tommy Dinesen (SF):

Når hr. Dohrmann siger, at de færger, der sejler på ruten Århus-Kalundborg, kan holde

mange år endnu, synes jeg, hr. Dohrmann skulle prøve at bruge en søndag eller en fredag og tage med over. De færger kan simpelt hen ikke holde i flere år, og det er en fantastisk dårlig service, der er. Det er netop derfor, folk bl.a. gerne vil have en bro. Det er, fordi servicen er så dårlig. Men det er jo også det, hr. Dohrmann gerne vil.

Jeg vil godt spørge ministeren – hvis ministeren har tid et øjeblik: hvad vil der ske, hvis der kommer nogle meget billige tilbud, som ligger under det, Helsingør og Nakskov f.eks. kan tilbyde? Hvad vil der ske, hvis f.eks. Lindø går ind i det? Det har der været tale om.

Jeg kan slutte af med at sige, at man får den opfattelse, at de borgerlige ordførere her mener, at der er for mange værfter her i landet. Hvis det er det, I mener, så synes jeg ærlig talt, I skulle sige det.

Erling Jensen (S):

Ingen kan være i tvivl om, at når socialdemokratiet har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning, er det for at bistå Helsingør Værft og Nakskov Værft i en ekstraordinær situation – på samme måde som vi gjorde det i 1977. Der har været så meget tale om, at sådan noget hjælper ikke. Vi tror ikke, at to færger løser værfternes situation permanent, men i 1977 skabte vi altså den bro over vanskelighederne, der har betydet, at begge værfter har kunnet fortsætte i 5 år, og at alene Helsingør Værft har haft en valutaindtjening i denne periode på mere end 1½ mia kr.

Det er altså vores hensigt at bistå værfterne. Vi har aldrig ønsket, at de skulle få ordrene foræret, vi har ønsket, man skulle finde den rigtige pris på dem, men at man i denne ekstraordinære situation netop måtte tilgodese de to værfter.

Vi har peget på værfternes ekspertise, vi har peget på værfternes medarbejderstab, vi har meget stærkt peget på den beskæftigelsesmæssige konsekvens. Det har været os en dyb skuffelse, at regeringspartierne har interesseret sig så usigeligt lidt for denne beskæftigelsesmæssige konsekvens. Det er vel karakteristisk, at under hele denne debat har kun centrum-demokraterne af de fire regeringspartier fundet anledning til at ytre sig. Mere væsentlig er sagen altså ikke for dem.